

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Vær i korset troe og stille

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Vær i korset troe og stille", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid81976/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

349

13. Taalmodighed jeg ærer,  
Og lyder hendes bud,  
En kierlighed jeg bærer  
Til hende, som en bruud.  
Gud giv taalmodighed,  
Saa vil jeg intet mere  
Paa denne jord begiere,  
Det er mit øye-meed!

14. Taalmodighed jeg leder  
I bønnen stedse om,  
I hvad jeg ellers beder,  
Er det min hovedsum,  
Og naar jeg skal engang  
Fra denne jord mig vende,  
Da giv en taalig ende  
Paa al min verdens trang.

Nr. 174.

Mel. Som en Hjort med etc.

Vær i korset troe og stille,  
Tænk, hvad JESUS for dig loed,  
Lad dig ingen jammer skille  
Pra hans store kierlighed,  
Tænk, hvor mangen vey hand gik,  
Før hand dig tilbage fik,  
Da du fra ham vendte hertet,  
Om det ikke ham har smertet.

2. Vær dog troe i troens stride,  
Uforandret, uforsagt,

14.7: *et* *før* *FJ1*; *taalig* *taalmigt* *F*, *taaligt* *J1*.

Nr. 174. *FJ1-z*. 1, 6: *før* *før* *FJ1*.

15.8: *øye-meed*, formål. — 14.7: *taalig* tålmäßig; 1,6-7 hedder i originalen: Se gieb durch deine hände Auch ein geGültigs ende. — 14.8: *trang* trängsel.  
Nr. 174. Oversættelse. Sey getrou in deinem leyden. B. Prætorius, omarbejdet, manligv. af J. C. Schade, Schr. s. 618. — 1, 1: Mt. 16, 24. — 1, 3: *jammer* Racise. — 2, 1: L. Tim. 9, 12.

Fast paa JEsum kun at lide,  
At du fra den visse pagt,  
Som du har i daaen giort,  
Aldrig, aldrig viger bort,  
Men beflitter alle dage  
Dig din JEsu at behage.

3. Vær dog troe i kierligheden  
Til din Gud af gandske siel,  
Elsk din fiende, og i steden  
For hans vrede und ham vel,  
Tænk, hvor JEus bad for dem,  
Som ham piinte hvert et lem,  
Saadan maa du ogsaa blive,  
Skul Gud dig din synd tilgive.

4. Vær dog troe i haab at vinde,  
Kandst du ingen udgang see,  
Gud kand snart et middel finde  
Til at ende al din vee,  
Haab kun stadig, Gud er her,  
Som dig har af hiertet kier,  
Haab, at Gud din sag vil fremme,  
Haabet skal dig ey beskæmme.

5. Vær dog troe i dødens dale,  
Er det dog den sidste strid,  
Er det dog saa kort en dvale  
Og saa stor en seyers tiid;  
Hvo med Gud i kampen gaaer,  
Og med Jakob mandig staacer,  
Hand en evig seyer vinder,  
Og den skjønne krone finder.

350

3. 7: *med* maat F<sup>12-3</sup>. 4. 2: *kandst* kan J<sup>6-7</sup>. 5. 1: *dødens* Dødens F.  
2. 4: *et*] så st. — 2. 4-5: 1. Pet. 3. 21. — 3. 1-2: Mt. 22. 37. — 3. 3-4: Mt. 5. 44. —  
3. 5-6: Lk. 23. 34. — 3. 7-8: Mt. 6. 14-15. — 4. 1: Hehr. 10. 23; *trøe i haab at vinde* [tro i håbet om at vinde ejer]. Tænk et udvælgte efter vinde. — 4. 5: Tænk et udvælgte efter stadig. — 4. 8: Rom. 5. 5. — 5. 1. 8: Joh. Ah. 2. 10. — 5. 2-3: *er det dog*] det er dog. — 5. 5. 6: 1. Mose. 32. 24-28; *med Gud*] der menes en kamp med Gud som medstænder; *med Jakob*; ligesom Jakob.

6. Vær dog troe til sidste ende,  
Før til seyven hver en kamp,  
Lad det bide, lad det brenne,  
Lad det koste sved og damp,  
Er dog al vor trængsel her  
Ikke helligheden værd,  
Som dig JESUS hisset giver,  
Naar du hans medarving bliver.

7. Nu vel an, saa vil jeg lide,  
Troe og elsk' og haabe fast,  
JESUS hilper mig at stridte,  
Aldrig har hand den forkast,  
Som i korset holder fod,  
Og paa ham sig fast forlod,  
Ham vil jeg mig overgive,  
Hand skal al min nød fordrive.

#### 10. Om Hiertets Opofrelse til Gud.

*Nr. 175.*

Mel. O Gud! du fromme Gud.

351 **D**u skenker mig dig selv, du selv min del vil være,  
Min JESU! ach hvad skal jeg dig igien forære?  
Alt hvad jeg er og har, for intet regnes kand,  
Alt hvad jeg kand og veed, det veyer ey et grand.

2. Du skenker mig dig selv, o soel! min siel at glæde,  
Bort sorg! hvor kand jeg nu bedrøvet gaae og græde,  
Thi JESUS skinner nu saa delylig i mit bryst,  
Og fylder bierret med sit klare lys og lyst.

*Nr. 175. FJ 7. 1, 1; vilj. svit F.*

6, 3: lad det bide som kunde, brænde somild, om trængsel af vekslende art. —  
6, 5: er dog al vor trængsel al vor trængsel er ding. — 6, 6: ikke helligheden værd!  
ikke værd at smuntendige med helligheden. Rom. 8, 18 i øldre oversættelse:  
»Denne nærværende [uds] ideler er ikke den hellighed værd, som skal åbenbares  
på os. — 6, 8: Rom. 8, 17. — 7, 4: forkast. — 7, 5: i korset i lidelsen;  
holder fod] holder stand.

Nr. 175. Oversættelse. Du schenkest mir dich sellst, II. Elmenhorst, Schr. s. 941. —  
1, 1: min del] min ejendom, Sl. 73, 28. — 1, 2: igien] til gengæld. — 2, 1: soel]  
Sl. 84, 12.